

ODS a TOP 09 tvrdí, že podporují podnikavost a podnikatelské prostředí vůbec, zvláště české firmy a místní podnikatele. Opak je však pravdou: TRESTNÍ ODPOVĚDNOST FIREM - PRÁVNICKÝCH OSOB

- CZ24 News | 16. dubna 2022

ČESKO: ODS a TOP 09 tvrdí, že podporují podnikavost a podnikatelské prostředí vůbec, zvláště české firmy a místní podnikatele. Po ovoci, poznáte je...

Za Topolánkovy vlády, na podnět ministra spravedlnosti Pospíšila (tehdy ODS, dnes TOP 09), se do trestního zákona dostalo nové ustanovení o trestní odpovědnosti firem. Do té doby se razil princip, že trestný čin může spáchat jen konkrétní pachatel, či pachatelé a tito za své skutky, pokud se tyto prokážou, nesou i zodpovědnost. Tehdejší vláda tak naše trestní soudnictví obohatila o princip, že trestáni jsou i ti, kteří se ničeho nedopustili, o ničem nemají povědomost, jen měli tu smůlu, že třeba své peníze investovali do podniku, kde někdo z vedení spáchal nebo dokonce možná spáchal nějaký delikt. Ba co hůř, jsou trestáni i všichni zaměstnanci takové firmy a jejich rodinní příslušníci za to, že se opovážili v takové zlotřilé firmě pracovat. Samozřejmě pykají za to i obchodní partneři takové společnosti, protože ztrácí svého zákazníka nebo partnera.

Abychom této zruďnosti porozuměli, zkusím si vypomoci případem nejmenované, ale konkrétní velké české firmy a není v tom vůbec sama. Takových případů jsou už dnes desítky.

Vysocí manažeři firmy, akciové společnosti, se měli zaplést do ovlivňování veřejných zakázek. Kdo se v našem prostředí veřejných zakázek někdy pohyboval, ví, že všichni uchazeči o takovou práci se snaží získat co nejvíce informací předem a naklonit si zadavatele – město, kraj, ministerstvo minimálně tak, aby uchazeče neviděli v nepříznivém světle.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Občas se stane, že se taková snaha nějaké firmy provalí nebo ji někdo udá, aby se zbavil konkurence, i když sám činí roky totéž. Gumové paragrafy Pospíšilem prosazeného zákona pak umožňují prokurátorům a policistům velkou míru kreativity a kde je vůle, tam je i cest. A firma je obviněna a následně i obžalována. Hrozí jí v lepším případě jen odstavení od veřejných zakázek nebo i úplná likvidace.

To prvé je pro řadu firem vlastně také faktická postupná likvidace. Majitelé firmy – akcionáři, možná

i desítky či stovky akcionářů, kteří v dobré víře investovali své poctivé peníze do nákupu akcií, o tuto svou investici přijdou. Buď zcela nebo „jen“ částečně a přitom o činnosti některých členů vedení firmy neměli ani tušení. Jak by taky mohli mít. Zákon o obchodních společnostech je totiž nastaven tak, že vše řídí a za vše jsou odpovědní konkrétní manažeři a ne skuteční majitelé. Přesto díky vyšetřování, soudům a rozsudku jsou státem de facto okradeni o svůj majetek. Jde o formu znárodnění, kterou si Pospíšilovské paragrafy vypůjčili z roku 1948 a nemusel by se za ně stydět snad ani Klement Gottwald. Zástup nespravedlivě poškozených majiteli jen začíná.

Dalším v řadě jsou stovky, v případě některých firem i tisíce zaměstnanců, jejichž pracovní místo je ohroženo nebo přímo zaniká. Třeba u největší stavební firmy v zemi se jedná asi o 2 tisíce lidí, další jsou pak tisíce jejich rodinných příslušníků a lidí z firem, které s touto úspěšnou firmou desetiletí spolupracují. Nedopustili se ničeho jiného než, že poctivě pracovali za mzdu. Náš milý státní represivní aparát je vyhodí na dlažbu – táhněte na pracák.

Tak se chová aparát žijící z daní vydřených jak z těchto firem, tak z jejich zaměstnanců. Aparát na rozdíl od těchto lidí totiž nic netvoří, jen konzumuje výsledky skutečné práce druhých. Stát se tím střílí do vlastní nohy, ale proč by to neudělal, když je ve hře něco tak posvátného jako boj s korupcí. Ta mezitím vesele bují dál, protože postiženou firmu obratem nahrazuje konkurence většinou vlastněná nadnárodním, globálním kapitálem, která záhy veškeré své zisky odvádí někam do daňových rájů. Nad tím náš represivní aparát zavírá oči, stejně jako nad tím, když se podezření z korupčního jednání dopustí nějaká nadnárodní firma. Těch se čeští prokurátoři bojí, protože u nich mohou nitky sahát hodně daleko a hodně vysoko a mohli by dostat přes prsty např. od „amerických“ poradců, kteří je učí jak s korupcí zatočit. A je to tady jako se vším podobným, tedy zdaněním nadnárodních gigantů, státními pobídkami a podporami nebo exekucemi – na všem někdo pohádkově vydělává a z Čechů vydřené peníze si odveze někam úplně jinam, mimo republiku. Bohužel mu k tomu pomáhá námi dobře placený státní aparát, který vlastně slouží jako převodová páka na prosté pracující a podnikající Čechy. Určitě se někdo ozve a začne tvrdit, že takový zákon po nás chtěla EU. Je ale dobře se podívat, jak obdobná ustanovení prakticky fungují jinde, třeba v Německu. Tam si své národní firmy nelikvidují, pochopitelně. Pokud se manažeři dopustí korupčního jednání, jsou oni, i firmy kde pracují, odsouzeni k odpovídajícím finančním trestům a jede se dál. Majitelé nepřichází o svůj majetek, lidé o práci a konkurenční prostředí není deformováno ve prospěch nadnárodních monopolů, které díky své dominanci na trhu záhy zvyšují ceny pro zákazníky. V Německu státní instituce totiž svůj stát a své občany skutečně chrání, u nás slouží možná nevědomky někomu cizímu.

Jiří Paroubek

P. S. Je zajímavé, že okamžitě druhý den, po zveřejnění tohoto článku, se objevila v Lidových novinách krátká noticka, že jsem v roce 2011 pomohl přehlasovat veto prezidenta republiky, které se týkalo tohoto zákona o trestní odpovědnosti firem. Faktem je, že jsem za jedenáct let mohl změnit také názor, což se stalo. A za druhé, nikdy jsem nepředpokládal, že trestní odpovědnost firem bude řešena tak drastickým způsobem, jak se to za posledních deset let děje. Myslím, že podobně jako v sousedním Německu by mohly v případě zjištěných problémů postačit finanční pokuty firmám, které se případně provinily. Jinak myslím, že plně platí argumentace, kterou jsem v článku uplatnil. Chápu, o co jde lidem, kteří chtějí zejména Metrostav a jeho dceřiné společnosti vyřadit z jakýchkoliv veřejných zakázek. To by znamenalo větší příjmy pro jiné, zejména stavební firmy se zahraničními majiteli a samozřejmě nejspíš dříve či později likvidaci Metrostavu. Tedy největší české stavební firmy.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Autor: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)